

**СТРУКТУРА ІНФОРМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ
В СИСТЕМІ БЕЗПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ:
НА ПРИКЛАДІ СЛУХАЧІВ КУРСІВ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ЗАЙНЯТОСТІ УКРАЇНИ**

У статті на основі аналізу понять інформація, інформаційні та інформатичні процеси, компетенції та компетентності розглянуто та подано структуру "інформатичної компетентності". Визначено склад та місце даної компетентності в системі професійної підготовки слухачів курсів державної служби зайнятості. Запропоновано спосіб визначення сформованості інформатичної компетентності у слухачів курсів.

Неперервну професійну освіту можна розглядати з різних позицій та підходів – по відношенню до особистості, до освітнього процесу та місця її в ньому, до освітньої структури.

Розглядаючи освіту по відношенню до особистості, потрібно говорити про освітній процес, що проходить без тривалих перерв, тобто як постійно триваючий процес у закладах освіти. Це може бути отримання додаткової освіти, курси перекваліфікації чи курси підвищення кваліфікації, постійна робота над самоосвітою тощо. Особистість може залишатись на тому ж рівні, але постійно удосконалювати свої професійні, здібності, навички, майстерність, або, перебуваючи постійно в пошуку, вона може вийти на новий рівень професійної майстерності, залучаючи при цьому до процесу освіти все нові і нові технології досі непритаманні даній галузі освіти чи перекваліфікації. Освіта, так би мовити, сама сприяє вдосконаленню освітнього процесу, створює умови, об'єднує людей подібних поглядів, що стає вагомим рушієм до розвитку освіти в цілому, виокремленню певних тенденцій із загальних підходів до освіти.

Метою написання даної статті є розгляд проблеми освіти дорослих в Україні, зважаючи на перехід суспільства від індустріального до інформаційного, розроблення стратегії з формування інформатичної компетентності в дорослого населення.

Так історично склалось, що повільна еволюція людини, виробничих процесів, та і суспільства в цілому не вимагала від неї осмислення нових технологій, новітніх підходів до розуміння процесів і зумовлювала деяку відносну стійкість структури і змісту освіти. На даному етапі розвитку домінував своєрідний підхід "достатності освіти", згідно з якого набуті людиною знання, вміння та навички були актуальними впродовж всього її життя, і вимагали від майстра, професіонала відшліфовування їх впродовж життя без залучення якихось новітніх досягнень науки та техніки. Але в останні десятиріччя ситуація кардинально змінилась в усіх галузях виробництва, що у свою чергу, призвело до кардинально нових змін у виробництві і при цьому не минуло галузі освіти. Проаналізувавши ситуацію, що склалась, можемо прийти до висновку, що постійно відбувається значна динаміка розвитку освіти, певний гіперстрибок в освіті і підходах до освіти. Це пов'язано з посиленням ролі особистості в суспільстві і виробництві, розглядом її як основного рушія суспільного розвитку. Також значний вплив відіграла гуманізація та демократизація суспільства, швидка зміна техніки та технологій. Усі ці тенденції розвитку суспільства визначають та вказують на необхідність зміни підходів стосовно освіти, цим самим вимагають постановки освіти як ключової домінанти подальшого розвитку суспільства.

Особливого значення в останні роки набуває поняття інформаційна грамотність особистості і здатність її до постійного динамічного розвитку суспільства, а ще краще долучення особистості до його зміни в потрібному напрямі. Ось тут на перше місце виступає інформатична компетентність особистості як працівника певної галузі виробництва чи освіти, яка надає змогу особистості, як учаснику освітнього процесу, постійно перебувати в курсі останніх досягнень науки і техніки, залучати їх до своєї діяльності з метою покращення та прискорення її, а подекуди і бути самому учасником освітнього процесу. Все накладає певний відбиток на особистість і як учасника, і як на організатора освітнього процесу. Найголовніше і найпозитивніше в цьому освітньо-самостійному процесі те, що особистість може всебічно збагачуватися, не відриваючись від основної діяльності, так би мовити, коректно поєднувати основну діяльність і при цьому постійно підвищувати свою професійну майстерність, самій визначати графік та рівень своєї самоосвіти.

Більшість учених, що досліджують інформаційні процеси в суспільстві, сходяться на думці, що рівень сформованості компетентності у сфері інформаційно-комунікаційних технологій дає можливість значно підвищити рівень своїх професійних можливостей та стати активним учасником освітнього процесу, який триватиме впродовж життя.

Так, наприклад, В. Биков, І. Ромашко, аналізуючи стан сучасної освіти привертають увагу до нової моделі освіти – відкрита освіта. Така освіта має відповідати принципам і цілям освіти впродовж життя, сучасним вимогам суспільства, при цьому використовуючи для досягнення даних цілей

інформаційно-комунікаційні технології. Автори наголошують, що перехід до такої освіти дає можливість українському суспільству інтегруватись до єдиного освітнього простору.[2]

Не можна не погодитися із російською дослідницею цієї проблематики Л. Хуторською [3], яка говорить про всезагальний характер інформатизації суспільства, який дасть можливість замінити проблематику педагогічного дослідження навчального і виховного процесів проблемою інформаційної діяльності цих процесів. Усе це спричиняє появу нової категорії – *інформаційна педагогіка*, яка спирається на термін – *інфосфера*.

Л. Н. Хуторська виділяє ряд тенденцій розвитку суспільства з позиції його інформатизації та пропонує наступну структуру інформаційної педагогіки як теорії:

- 1) тенденція до інформатизації суспільства;
- 2) емпіричний базис (передовий досвід передачі обробки, зберігання, перетворення інформації, його узагальнення та визначення закономірності);
- 3) теоретичний базис: концептуальні положення, положення дидактики, теорії виховання психології, кібернетики, інформатики, філософії тощо.

Також вона вказує, що інформація набирає нової ознаки – інформаційного поля, що постійно оточує людину, здійснює свій вплив на її світосприйняття. Використовуючи інформаційні технології, людина накопичує досвід своїх предків, може прогнозувати майбутні події. Відповідно до цього інформація набуває нової характеристики не лише постійної присутності, а й рушія багатьох процесів у суспільстві, і одна з провідних ролей належить інформатичній компетентності.

Усе сказане дає підстави говорити про зародження нової науки про інформацію – інформології. Врахувавши тенденції накопичення та поширення інформації, не можна не погодитись із Л. Хуторською, що дана наука може претендувати на статус метанауки.

Такий бурхливий розвиток та поширення інформації, її впливу на людину робить її заручником постійного доступу до неї та використання інформації в повсякденній діяльності. Але зважаючи на шаленість інформаційного потоку, його об'єм, людина не здатна сама впоратися з його опрацюванням і тому має постійно залучати інформаційні технології. На жаль, частина людей не використовує останні технічні та програмні досягнення, або, якщо і використовує, то не всі його можливості. Усе пов'язано із рядом фактів, одним із найголовніших яких є недостатній рівень компетентності у сфері інформативних технологій, що відповідає інформатичній компетентності особистості.

У наш час гостро постає питання сформованості у людей інформатичної компетентності, точніше рівня сформованості її у працівників різних сфер діяльності. Проте сформованість даної компетентності потрібна не заради сформованості, а з метою постійного впровадження та застосовування її для подальшого розвитку виробництва та освіти.

Звернувшись до першоджерел таких світових організацій як ООН, ЮНЕСКО, Міжнародна організація праці (МОП), які декларували ще в 70-х роках XX століття про неперервність професійної освіти, і ще в ті роки визначали її як світову тенденцію подальшого розвитку суспільства, бачимо що ключовою позицією стає проблема професійного навчання різних категорій населення.

Але враховуючи сьогодиншній потенціал розвитку нашого суспільства, а саме технічну сторону його розвитку, оволодіння інформаційними технологіями, перспективами їх впровадження та використання в повсякденному житті стає аксіомою. Дана компетентність відкриває абсолютно нові можливості перед людиною у професійній освіті, становлення, розвитку і не тільки. Сьогодні створюються умови для використання як складних, так і простих інформаційних та комунікаційних технологій, що не призводить до втрати цінних аспектів традиційних методів у співвідношенні "учень-учитель" [1: 84, 87].

Отже, суспільство саме визначилось і поставило вимоги перед освітою в отриманні кваліфікованого робітника, який, окрім знань зі своєї галузі, володіє ще набором компетентностей, що сприяють його постійному розвитку та самоосвіті, що дає змогу реалізуватись принципу "освіта впродовж життя", і не останнє місце серед цих компетентностей належить інформатичній. Можна навіть сказати, що її слід розглядати як метакомпетентність, поряд з іншими компетентностями, які мають на меті формування свідомості особистості здатної до постійного розвитку творчих підходів. І в цьому розвитку інформатична компетентність стає аксіоматичною ознакою її наявності і певного рівня сформованості в кожній людині, яка бере участь у розвитку суспільства, а також виступає метакомпетентністю.

Які ж саме ознаки визначають інформатичну компетентність як метакомпетентність, і з яких інших більш дрібніших компетентностей вона складається? А можливо дана компетентність приводить суспільство до виокремлення окремої теорії в педагогіці?

Яка ж структура інформаційної компетентності? Скористаємось підходом Л. Хоружої, яка розглядає загальний підхід до поняття структури та визначення компонентів компетентностей. Структура має враховувати існуючі в педагогічній науці теорії та зважати на те, що об'єктом дослідження є процес формування інформативної компетентності майбутньої конкурентноспроможної особистості, і тому потрібно спиратись на наступні підходи:

- у ролі змістової основи структури інформативної компетентності виступають вимоги суспільства до майбутнього працівника;
- у процесі його професійної підготовки перевага надається формуванню інформаційного змісту освіти;
- зміст інформативної компетентності становлять сукупність професійних норм, правил, умінь, що визначається як необхідна та достатня умова для здійснення професійної діяльності;
- формування і розвиток інформативної компетентності переноситься в площину особистісних новоутворень, саморозвитку суб'єкта в процесі підготовки;
- структура утворень має на меті взаємозв'язок усіх компонентів, враховує їх причинно-наслідковий характер.

Виходячи із даного підходу ми можемо запропонувати наступну структуру інформатичної компетентності:

а) *змістовий компонент* – на даному етапі особистість сприймає та переробляє інформацію, що поступає до нього ззовні, проводить порівняння уже з наявною інформацією, систематизує, прогнозує можливість застосування даної інформації на практиці до вирішення конкретної задачі або в поєднанні з іншою інформацією;

б) *особистісний або ціннісно-мотиваційний компонент* – полягає у створенні таких умов, щоб особистість могла сприйняти цю компетентність як власну внутрішню цінність, що в подальшому буде її спонукати до подальшого пізнання; вкаже людині на значущість отриманих знань та галузі, де можна ці знання застосувати;

в) *комунікаційно-технологічний* – полягає в розумінні загальних принципів та алгоритмів роботи технічних пристроїв, створення умов для спілкування технічних пристроїв між собою та користувачем, об'єднання цих пристроїв в одну "інформаційну одиницю".

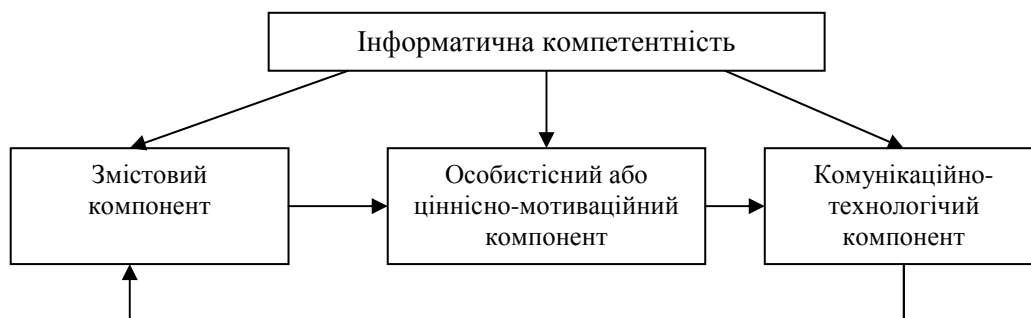

Рис. 1. Структура інформатичної компетентності

Усі структурні компоненти, на нашу думку, в подальшому дадуть змогу переосмислити деякі підходи до способів отримання освіти. Отримуючи освіту впродовж життя, а для інформативної компетентності це означає поглиблення знань у галузі інформаційних технологій, оволодіння новим програмним забезпеченням, технічними пристроями, даний структурний підхід також використовуватиметься, але вже на вищому інтелектуально-технологічному рівні.

Оволодіння даними структурними компонентами інформатичної компетентності буде визначати ті знання, вміння та навички, які очікуються сучасним суспільством від кожного працівника.

Формуючи змістовий компонент інформативної компетентності у слухачів курсів Державної служби зайнятості України необхідно керуватись освітньо-кваліфікаційною характеристикою (ОКХ) з професії. Так, наприклад, для професії "Секретар керівника. Оператор комп'ютерного набору" ОКХ передбачає, що після закінчення курсів, слухачі повинні знати:

- правила експлуатації комп'ютерної техніки і систем зв'язку;
- технологію опрацювання даних, робочі інструкції, програмне забезпечення, що використовується; послідовність виконання операцій у комп'ютерних системах (мережах);
- стандарти уніфікованої системи організаційно-розпорядчої документації;
- діловодство; правила орфографії та пунктуації; технічні вимоги до магнітних дисків, паперу, витратних матеріалів для принтера;
- основи організації праці; основи законодавства про працю;
- правила захисту інформації.

Особистісний компонент визначає рівень оволодіння змістовним компонентом, тобто набором всіх компонентів змістового компоненту.

Комунікаційно-технологічний компонент інформатичної компетентності дає людині можливість розуміти "мову спілкування" комп'ютерів, технічних пристроїв. Це дає змогу людині об'єднувати нові пристрої до вже існуючих систем спілкування.

Стрімкий розвиток технічних і програмних можливостей лише сприятиме їх використанню в системі освіти, що призводитиме до розвитку творчих здібностей людини в процесі навчання [3: 219]

Основні види технологій, які призведуть до таких змін наступні:

- комп'ютерна графіка;
- гіпертекст;
- геоінформаційні системи (ГІС-технології);
- мультимедіа-технології;
- віртуальна реальність.

Зазначається, що більш цінним є їх поєднання у навчальному процесі [3].

Але, окрім навчання, поєднання цих технологій та застосування їх до складних процесів також значне. Таке поєднання дає можливість наперед прорахувати та побачити об'єкт дослідження у віртуальному вимірі, значно знизити витрати та ресурси на його виробництво та випробування, скоротити час. Усі ці фактори спонукають виробників все частіше звертатися за допомогою до комп'ютерних технологій та програмного забезпечення. А обслуговування цього устаткування вимагає від людини бути поінформованим про загальні принципи дії комп'ютерних технологій, знати тонкощі програмного забезпечення або в короткі строки освоїти його.

Яким чином вийти з даної ситуації? Щоб подолати цю проблему, було розроблено критерії до побудови та принципу дії комп'ютерних технологій та основних операцій програмного забезпечення, тобто розроблені стандарти. Працівник, котрий ознайомлений із загальними принципами роботи, швидко може розібратися в ситуації, не затрачаючи багато часу на основні функції та операції, а більше уваги приділити окремим її компонентам та їх характеристикам.

Отже, запорука успішного розвитку суспільства полягає в стандартизації окремих процесів, що автоматично вивільняє час для творчого підходу самого працівника до справи. Ключовим компонентом стає не стільки кількість знань, а їх мобільність, гнучкість, пристосованість до різних ситуацій.

Сьогоднішня освіта є освітою, яка має певний мінімальний стандарт, що дасть людині можливість до діяльності там, де вона себе може творчо проявити, але при цьому відповідати тій сфері, де вона задіяна. В останні роки професійна освіта України перейшла на стандарти, не виключенням того є освіта в галузі інформаційних технологій. Одним із навчальних закладів, що визначають різку регіональну потребу у відповідних кадрах є місцеві Державні служби зайнятості. Саме ці заклади дають на сьогоднішній момент отримати дипломи державного зразка, що повністю визначають вимоги суспільства перед працівником у галузі його професійних компетентностей, серед яких інформатичній відводиться одна з ключових позицій.

Не зважаючи на короткі строки навчального процесу структура освіти розроблена таким чином, щоб ознайомити слухачів курсів державної служби зайнятості України із загальними принципами роботи, виробити початкові навички та алгоритми їх подальшого вдосконалення, дати початкову понятійну базу без чого неможливий ефективний процес.

Досвід показує, що у слухачів курсів державної служби зайнятості України за спеціальністю "Секретар керівника. Оператор комп'ютерного набору" та "Оператор комп'ютерного набору" повною мірою оволодівають базовими навиками роботи з комп'ютером, периферійними пристроями та програмним забезпеченням, що необхідні в їхній роботі. Саме для ефективної подальшої роботи цих спеціальностей стрижневим стає рівень сформованості інформатичної компетентності. Рівень сформованості і визначає потребу в даному працівнику на ринку праці, його конкурентноспроможність. Сучасна професійна освіта масово переходить на державні стандарти з різних професій, і ці стандарти запроваджуються по всій Україні, а основними базовими навчальними центрами, які співпрацюють із державною службою зайнятості, є саме професійно-технічні навчальні заклади (ПТНЗ).

ПТНЗ на даний момент мають добре організовану структуру підготовки, матеріально-технічну базу, що і визначає їх як найефективніший навчальний майданчик для Державної служби зайнятості. Окрім цього, як вже зазначалось, навчальний процес в ПТНЗ здійснюється відповідно до стандартів професійно-технічної освіти затверджених МОН України, що є відображенням потреб ринку праці. Освіта за професіями "Секретар керівника. Оператор комп'ютерного набору" та "Оператор комп'ютерного набору" також здобувається за стандартом. Згідно стандарту навчання може бути організоване протягом 3 та 7 місяців, відповідно для професій "Оператор комп'ютерного набору" та "Секретар керівника. Оператор комп'ютерного набору". Різниця у строках навчання ні в якому разі не відображається на рівні сформованості інформатичної компетентності, але значно різняться загальні тенденції з формування інформатичної компетентності. Це, перш за все проявляється в інтенсифікації навчального процесу, що, у свою чергу, вимагає від викладача перегляду форм викладання предметів,

розроблення нових методик подачі матеріалу, об'єднання спільних тем тощо. За такої ситуації головним завданням викладача стає формування понятійного апарату, який дає би можливість творчо проявити себе слухачу курсів та самому визначити форми та методи здобуття знань. Пізніше закріплення викладеного матеріалу проводять на практичних та лабораторних роботах, які дають можливість людині зрозуміти принципи та механізми реалізації на практиці понятійного апарату. За цей період слухачі курсів здобувають необхідний базовий рівень з предмета, який дає їм можливість успішно працювати на підприємствах та бути конкурентно спроможними на ринку праці України.

Для побудови успішного процесу навчання всім слухачам пропонується пройти вхідне тестування на виявлення наявного рівня сформованості інформатичної компетентності. Дане тестування показує які базові поняття, відомості мають слухачі курсів. Прикладом такого вхідного тестування може бути наступна анкета.

Тестування:

1. З чого складається комп'ютер?
2. Як правильно вмикати та вимикати комп'ютер?
3. Що таке операційна система?
4. Які ви знаєте операційні системи?
5. Яка система є найпоширенішою в світі? Яка є найсучаснішою?
6. Що таке драйвер?
7. Яке програмне забезпечення необхідне для створення тестових документів?
8. Як створити власний документ чи папку?
9. Як відшукати потрібний Вам документ, папку на комп'ютері?
10. Як зберегти документ чи іншу інформацію на комп'ютері?
11. Як скопіювати потрібний документ чи папку на інший комп'ютер, чи носій інформації?
12. Які види носіїв інформації Ви знаєте?
13. Якими носіями інформації користувались?
14. Як роздрукувати інформацію?
15. Що таке Internet?
16. Як підключити Internet вдома?
17. Що таке електронна пошта, та як її відправляти чи переглядати?
18. Як відшукати інформацію використовуючи ресурси Internet?
19. Як завантажити інформацію з Internet?

Питання тестування можуть змінюватися, також можна подати варіанти відповідей до кожного питання. На ряд питань слухачі курсів можуть відповісти, а інші – вперше почують. Але основне завдання анкети у діагностичному замірі рівня сформованості інформатичної компетентності на початку курсів це дає викладачу можливість правильно побудувати навчальний процес, і якомога повніше охопити знання з навчальної дисципліни, що є найголовнішим за такий короткий період.

Про рівень сформованості інформативної компетентності можна судити виходячи із кваліфікаційної характеристики з професії, відповідно до розряду, що здобувається після закінчення курсів. За період курсів слухачі мають отримати знання, вміння [4: 10]:

- правила експлуатації комп'ютерної техніки і систем зв'язку;
- технологію опрацювання даних, програмне забезпечення;
- послідовності виконання операцій у комп'ютерних мережах;
- технічні вимоги до магнітних дисків, паперу, витратних матеріалів для принтера і т.д.

Чи відповідає рівень сформованої інформатичної компетентності очікуваним результатам? Про це можна зробити висновок із вихідного тестування. Але на відміну від вхідного тестування анкета не повинна носити загальний характер, адже це дасть поверхневу оцінку. Для більш достовірного результату необхідно проводити вихідне тестування після кожного із вивчених предметів курсу. Як приклад, може бути наступна анкета, що дає можливість визначити рівень інформатичної компетентності з предмету "Основи роботи в Internet". Державний стандарт передбачає, що слухач курсів буде мати уявлення про історію створення Internet, протокол TCP/IP, принципи роботи Internet, доступ до глобальних мереж, ресурси Internet, запуск та налагоджування Internet, відкриття і перегляд Web-сторінок, користування гіперпосиланнями, робота з пошуковими системами: пошук необхідної інформації, збереження на жорсткому диску та дискетах (як файл) і т.д.

Тестування

1. Що таке мережа? Які є види мереж?
2. Що таке канал зв'язку?
3. Який механізм передачі та отримання інформації між комп'ютерами?
4. Коли виник Internet?
5. Яка кількість користувачів Internet сьогодні?
6. Які є способи підключення Internet?
7. Який спосіб є найбільш раціональний?
8. Що таке браузер?
9. Що таке провайдер?
10. Що таке IP-адреса?

11. Що таке Web-сторінка та Web-сайт?
12. Як завантажити Web-сайт?
13. Як завантажити інформацію (картинку, файл, текст) з Internet і т.д.?

Усі ці якості дають можливість після закінчення курсів людині правильно використовувати комп'ютер, програмне забезпечення, периферійні пристрої використовувати у своїй подальшій роботі, що призведе до підвищення ефективності праці та зменшення ресурсів на виконання деяких завдань.

Маючи певні уявлення про будову та принцип дії комп'ютера, можливість до нього підключення різномісних технічних пристроїв значно прискорюється робота по збору інформації і отримання її в електронному варіанті. На сьогоднішній день периферійні пристрої дають змогу користувачу отримати не лише текстову інформацію, а й графічну та відеоінформацію. Окрім цього, отримана інформація може бути тиражована чи відтворена в потрібній нам кількості.

Добре орієнтуючись у програмному забезпеченні, користувач отримує можливість для індивідуального творчого пошуку поєднання різноманітної інформації, її пошуку обробці, зберіганню, автоматизації деяких процесів. Саме програмне забезпечення дає можливість освоїти десяти пальцевий сліпий набір тексту, що є одним із головних факторів кваліфікованого секретаря.

На сьогоднішній день найшвидший доступ до свіжої інформації отримують люди, що користуються Інтернетом у своїй роботі, а саме це визначає працівника як фахівця своєї справи. Інтернет відкриває перед людиною великі можливості з пошуку нових підходів, що стосуються організації роботи та залученню передових технологій.

Отже, діяльність у сучасному інформаційному просторі вимагає від особистості динамічної інтегрованої якості оволодіння компетенціями в галузі інформатики, що є нічим іншим як інформатична компетентність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

1. Материали Второго Международного Конгресса ЮНЕСКО по техническому и профессиональному образованию "Образование и подготовка на протяжении всей жизни: мост в будущее". – Сеул, Республика Корея, 26-30 апреля 1999 г. – Астана – 1999. – С. 84, 87.
2. Інформаційні технології і засоби навчання: електронне наукове фахове видання [Електронний ресурс] / Гол. ред.: В. Ю. Биков; Ін-т інформ. технологій і засобів навчання АПН України, Ун-т менеджменту освіти АПН України. – 2008. – № 4(8). – Режим доступу <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/ITZN/em8/emg.html>. – Заголовок з екрана.
3. Хуторская Л. Н. Информационная педагогика [Электронный ресурс] / Хуторская Л. Н. // Интернет-журнал "Эйдос". – 2002. – Режим доступу. <http://www.eidos.ru/journal/2002/0825.htm>.
4. Гуревич Р. С. Теория и практика навчання в професійно-технічних закладах: Монографія. – Вінниця: ДОВ "Вінниця", 2008. – 409 с.
5. Державний стандарт професійно-технічної освіти з професії "Оператор комп'ютерного набору", Видання офіційне – К. 2006 – Режим доступу – <http://proftekhnosvita.org.ua/uk/resources/documents/educational/?page=14>

Матеріал надійшов до редакції 12.05. 2010 р.

Сербин Б. В. Структура информатической компетентности в системе непрерывного профессионального образования: на примере слушателей курсов государственной службы занятости Украины.

В статье на основе анализа понятий информация, информационные и информатические процессы, компетенции и компетентности рассмотрены и представлены структуру "информатической компетентности". Определен состав и место данной компетентности в системе профессионально подготовки слушателей курсов государственной службы занятости. Предложен способ определения сформированности информатической компетентности у слушателей курсов.

Serbin B. V. Structure of Informatical Competence in the System of Continuing Professional Education: in the case of Trainees of Public Employment Service of Ukraine.

In the article on the basis of analysis of the concepts information, information and IT processes, competencies and skills is considered and presented the structure "of the computer competency". The composition and location of this competence in the vocational training courses of public employment service is determined. The method of determination of formation of the computer competence among trainees is suggested.